

คำนำ

ดวงจันทร์ดวงกลมโตส่องสว่างอยู่ที่เหนือหัวของพ่อ สายลมเย็นๆ พัดโชยมาตลอด ใบไม้ไหวลู่ไปตามแรงลม ตอนนี้ใกล้จะเที่ยงคืน

สองเดือนที่แล้วที่พ่อหนีมาเที่ยวแขวงจำปาศักดิ์ของลาว แล้วยังไม่ได้กลับบ้าน ลูกคงไม่ว่าอะไรพ่อนะ ถ้าลูกรู้ความจริงทั้งหมดว่า การหายไปของพ่อคือการไปทำภารกิจที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ใครจะเข้าใจได้ แต่สำหรับลูก ลูกจะเห็นด้วยและยินดีกับความสำเร็จของภารกิจที่พ่อเพิ่งได้กระทำให้สำเร็จสิ้น เมื่อตอนหัวค่ำที่ผ่านมา และอีกไม่กี่ชั่วโมงนับจากนี้ พ่อจะบินกลับบ้านไปหาลูกสาวของพ่อ

บันทึกหน้าสุดท้ายกับน้ำหมึกหยดสุดท้าย บรรจบพบกันพอดี มันเป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดผ่านตัวอักษรเป็นพันๆ ตัว ให้ลูกได้

รับรู้ความเป็นไปของโลกใบนี้ที่เต็มไปด้วยความลับที่ซุกซ่อนอยู่

นานมากเหลือเกินที่กว่าความลับของชีวิตจะถูกเปิดเผย ว่าชีวิตของคนทุกคนไม่ได้มีเรื่องยุ่งยากอะไร ไม่ได้มีอุปสรรคขวากหนามขวางกั้นเส้นทางของความสำเร็จแต่อย่างใด ไม่ได้มีแม้แต่ความทุกข์ ความเศร้า ความวิตกกังวลใดให้ชีวิตต้องอยู่ในอาการของคนที่ทนทุกข์ จนถึงขั้นที่อ้าปากร้องตะโกนออกมาว่า กูไม่ไหวแล้ว ชีวิตของคนทุกคนเกิดขึ้น ดำรงอยู่ และจากโลกใบนี้ไปด้วยอาการของคนมีรอยยิ้มพิมพ์ใจกันทุกคน พ่อกำลังหมายถึงว่า ชีวิตนั้นมีแต่ความสุข มีแต่ความงาม มีแต่ความสำเร็จ มีแต่ความสมหวังทุกประการ หากคนคนนั้นพบเจอความลับที่ซุกซ่อนอยู่

ความลับที่ซุกซ่อนอยู่ไม่ได้ซ่อนอยู่ที่ไหน มันซ่อนอยู่ในตัวของคนทุกคนนั่นเอง ความลับที่พ่อว่านำมาซึ่งความสำเร็จในหน้าที่การงาน ในทรัพย์สินเงินทอง ในอารมณ์ความรู้สึกที่ตระหนักรู้ชัดเจนในใจอย่างลึกซึ้งต่อคำว่าเสรีภาพ ที่คนจะเสพอารมณ์สุดยอดวิเศษเหล่านี้ได้ ก็ต่อเมื่อคนค้นพบตัวเองนั่นเอง

การค้นพบตัวเองเป็นคำที่กว้างมากนะลูก คนส่วนใหญ่ดู
เหมือนจะเข้าใจว่า การค้นพบตัวเองหมายความว่าอะไร แต่
หากถามเจาะลึกลงไป ว่าค้นเจออะไร พ่อว่าคนส่วนใหญ่ไม่
สามารถจะให้คำตอบได้

ถ้าพ่อจะบอกกับลูกว่า การเจอจิตของตัวเองถือเป็นการค้น
พบตัวเอง ลูกจะเชื่อพ่อหรือเปล่า จิตตัวเองที่รู้จักว่าอะไรเป็น
อะไร รู้ว่าการปรุงแต่งสร้างให้ลูกเห็นความไม่จริง หรือภาพ
ลวงตา ทำให้ลูกเกิดอาการยึดมั่นถือมั่น พาให้ลูกไม่เกิดมีสติ
ปัญญา ถือว่าเป็นสิ่งที่สุดยอดวิเศษ ในการที่คนคนนั้นจะไขประตู
สู่ความลับที่พ่อขอยืนยันกับลูกว่า เป็นเหตุแห่งความสำเร็จ
ของเรื่องทั้งปวงบนโลกใบนี้

ภาวะที่จิตเริ่มสงบ เลิกพยศ คนจะอยู่ในอาการซึม เริ่มมีความ
สุขกับการได้อยู่คนเดียวอย่างเงียบๆ และค้นเจอว่าความเงียบ
เป็นความสุขอย่างยิ่ง ภาวะนี้คนจะเริ่มหยุดอาการของความ
คิด ไม่เกิดความรู้สึกว่ามีตัวตนคนที่เป็นเจ้าของความคิด ชีวิต
ของคนคนนั้นเหมือนกับไม่มีความทุกข์ ตลอดจนถึงเรื่องบ้าๆ
บอๆ ที่เคยรังควานชีวิตจะหายไปจนหมดสิ้น คนจึงเกิดมีสติ

ปัญญาที่ดีขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์

ลูกรู้หรือเปล่าว่าพ่อปรารถนาเป็นอย่างยิ่งให้ลูกได้เข้าใจความลับ ซึ่งเมื่อความลับถูกเปิดเผยออกมา ลูกก็จะพบว่าความลับก็คือความจริงนั่นเอง ความจริงที่ลูกสามารถเห็นมันได้ด้วยใจ ไม่ใช่ด้วยตาหรือสมองที่คิดคำนวณอย่างชาญฉลาด ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยาก เป็นเรื่องที่คุณส่วนใหญ่ไม่สามารถจะเข้าใจมันได้ เพราะคุณเฝ้าไขปริศนาให้พบเจอความจริง เป็นเรื่องของนามธรรมที่จับต้องไม่ได้ มันเหมือนกับว่า ถ้าลูกพยายามจะหาความจริง ลูกกลับจะไม่พบเจอความจริง แต่เมื่อใดที่ลูกหยุดที่จะหาความจริง ลูกกลับจะพบว่าความจริงมันอยู่ตรงนั้น มันอยู่ที่นี้ อยู่ที่ตัวลูกมานั่นนานแล้ว การไม่หาจึงเท่ากับเป็นการพบมัน ดูเหมือนกับเป็นการเล่นคำ แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่เลย

ทุกตัวอักษรที่พ่อถ่ายทอดในบันทึก จึงถือเป็นเรื่องที่ท้าทายสติปัญญาของลูก ให้ลูกได้ขบคิด ให้ลูกได้หาคำตอบว่า สิ่งที่พ่อบอกลูกไปในทุกเรื่องเป็นความจริงหรือไม่

เนื่องด้วยพ่อบอกว่า มันเป็นความยากที่ใครจะเข้าใจความจริงได้อย่างง่ายๆ และใช้เวลาสั้นๆ ได้ พ่อจึงหวังให้ลูกได้อ่านบทกวนบันทึกของพ่ออยู่บ่อยๆ ลูกต้องอ่านมันตราบเท่าที่ลูกยังมีลมหายใจอยู่ อ่านมันซ้ำๆ อ่านมันทุกช่วงเวลาที่ผ่านเลยชีวิตของลูกไป แม้ว่าวันนั้นพ่อจะตายไปแล้ว ลูกก็ยังจำเป็นที่จะต้องอ่านมันต่อไป จนกว่าลูกจะเข้าใจ

บันทึกเล่มนี้อาจเรียกได้ว่า เป็นมรดกชิ้นที่มีค่ามากที่สุดเท่าที่พ่อมีให้กับลูกก็ว่าได้ มันมีค่ามากกว่าทรัพย์สินเงินทองทั้งหมดที่พ่อมี เพราะเมื่อลูกเข้าใจทุกเรื่องที่พ่อสอน พ่อบอกลูกพ่อให้การบ้านในบันทึก ลูกก็จะสร้างความสำเร็จ ความร่ำรวย ความสุข ได้ด้วยตัวของลูกเอง มรดกที่เป็นวัตถุเงินทองที่ลูกจะได้รับจากพ่อ จึงไม่มีความหมาย ไม่มีค่าอันใด เมื่อเปรียบเทียบกับความเข้าใจที่เป็นเสมือนขุมทรัพย์ที่ทำให้ชีวิตของลูกเติมเต็มอยู่ตลอดเวลา ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีความสุขและร่ำรวยที่สุดคนหนึ่งของโลก ลูกจะเป็นตัวของตัวเอง มีเสรีภาพ ไม่วิตกกังวล รู้ความหมายของการเกิดมาเป็นคน และทุกคนก็จะเเกรงอกเเกรงใจลูก

อย่าลืมเอาบันทึกเล่มนี้ติดตัวไปไหนมาไหนด้วย วุ่นวายใจคราใด หรือมีคำถามกับชีวิตกับโลกคราใด ขอให้ลูกหาคำตอบจากบันทึกเล่มนี้ รับรองว่าคำตอบที่ได้จะถูกต้อง จะเป็นความจริงที่เป็นอื่นไปไม่ได้ แม้เวลาจะผ่านไปนานซักเท่าใดก็ตาม

รักลูกที่สุด แล้วพบกันที่กรุงเทพ

ชาย กิตติคุณากรณ์

www.fpmcourse.com

www.advicefpm.com

E-MAIL : sumrej2011@gmail.com